

M O T H E R

voor pers en verdere info

Gudrun Burie
+32 498 10 10 01
gudrun@thepfactory.com

In de Thaise stad Chiang Mai bestaat een uniek verzorgingstehuis voor Europeanen met Alzheimer. De bewoners worden er door Thaise verzorgers intensief en liefdevol begeleid in de laatste fase van hun leven.

De Belgische regisseur Kristof Bilsen volgt de Thaise Pomm, die zich ontfermt over de Zwitserse Elisabeth. Elisabeth en Pomm hebben een nauwe band; Pomm vertrouwt haar 's nachts zelfs al haar angsten toe. Want Pomm leeft noodgedwongen ver weg van haar drie kinderen om financieel voor hen te kunnen zorgen, en dat weegt zwaar op haar gemoed. Ondertussen besluit ook een familie in Zwitserland om de zorg voor hun moeder Maya, een jonge vrouw met Alzheimer, over te laten aan Pomm.

De krachtige band tussen de bewoners en hun verzorgster stelt onze vooroordelen over zorg en liefde in vraag. MOTHER is een intieme en ontroerende observatie die ons inzicht geeft in de worstelingen van het moederschap en de frustratie die we voelen als we niet kunnen zorgen voor onze dierbaren.

een documentaire van
KRISTOF BILSEN

“Een film vol onvergetelijke portretten van mensen die zich doorheen zware uitdagingen worstelen. Een pakkende en prachtige reflectie.”

- Kirsten Johnson -
(uitvoerend producent, regisseur Cameraperson)

“Ik denk dat iedereen af en toe bang is. Wie gaat er later voor ons zorgen? Misschien zal er niemand zijn om voor ons te zorgen, ons eten te geven. En wie weet verlaten ze ons zelfs.”

- Pomm -

(verzorgster, alleenstaande moeder)

Intentieverklaring Kirsten Johnson uitvoerend producente

MOTHER is een briljante, gevoelige film waarin het verhaal van twee families met elkaar verweven worden wanneer ze onmogelijke keuzes moeten maken over financiële behoeften en de plaag van dementie.

MOTHER vraagt ons zowel naar de persoonlijke als de mondiale uitdagingen te kijken. Het verhaal van Pomm, een jonge moeder die in Thailand in een tehuis voor buitenlandse patiënten met dementie werkt, wordt verweven met dat van een gekwelde Zwitserse familie die besluit om de moeder die aan vroegdementie lijdt, naar Thailand te sturen om daar verzorgd te worden.

De film daagt ons uit om na te denken over wat de rol van een moeder is, vraagt wat we aan onze kinderen en onze moeders verschuldigd zijn en werpt een diepgaande blik op hoe we de meest pijnlijke dilemma's van het leven met waardigheid het hoofd kunnen bieden.

MOTHER werd gefilmd met een uiterst attente observationele aanpak en de uitzonderlijke cinematografie van de film onthult hoe dementie op een verwoestende en bedrieglijke manier een persoon transformeert en degenen die voor deze mensen zorgen emotioneel beïnvloedt.

MOTHER is een pakkende en prachtige reflectie vol onvergetelijke portretten van mensen die zich doorheen zware uitdagingen worstelen.

Kirsten Johnson werkte als cinematografe en regisseur van documentairefilms en zette zich hierbij in voor mensenrechtenkwesties en visuele creativiteit.

Ze is de hoofdcinematografe van meer dan 40 lange documentaires en verscheen op de eindgeneriek van talloze andere.

Ze werkte mee aan een aantal veelgeprezen en bekroonde documentaires, waaronder "Pray the Devil Back to Hell", "Fahrenheit 9/11", "This Film is Not Yet Rated" en "The Invisible War". Door de jaren heen werkte ze als cinematografe voor de Oscar-winnende filmmaakster Laura Poitras voor "The Oath", "Citizenfour" en "Asylum" (in ontwikkeling).

Haar laatste film, "Cameraperson", ging in première op het Sundance Film Festival.

Personages

POMM:

Pomm is een Thaise verzorgster in een tehuis voor Alzheimer-patiënten. Ze heeft drie kinderen die ze niet kan onderhouden. Ze heeft twee jobs zodat ze geld kan sparen en zich kan herenigen met haar familie. Ze is lid van de Karen, een christelijke etnische minderheid. De zware jeugd van Pomm heeft haar leven op een moeilijk begaanbaar pad gebracht.

ELISABETH:

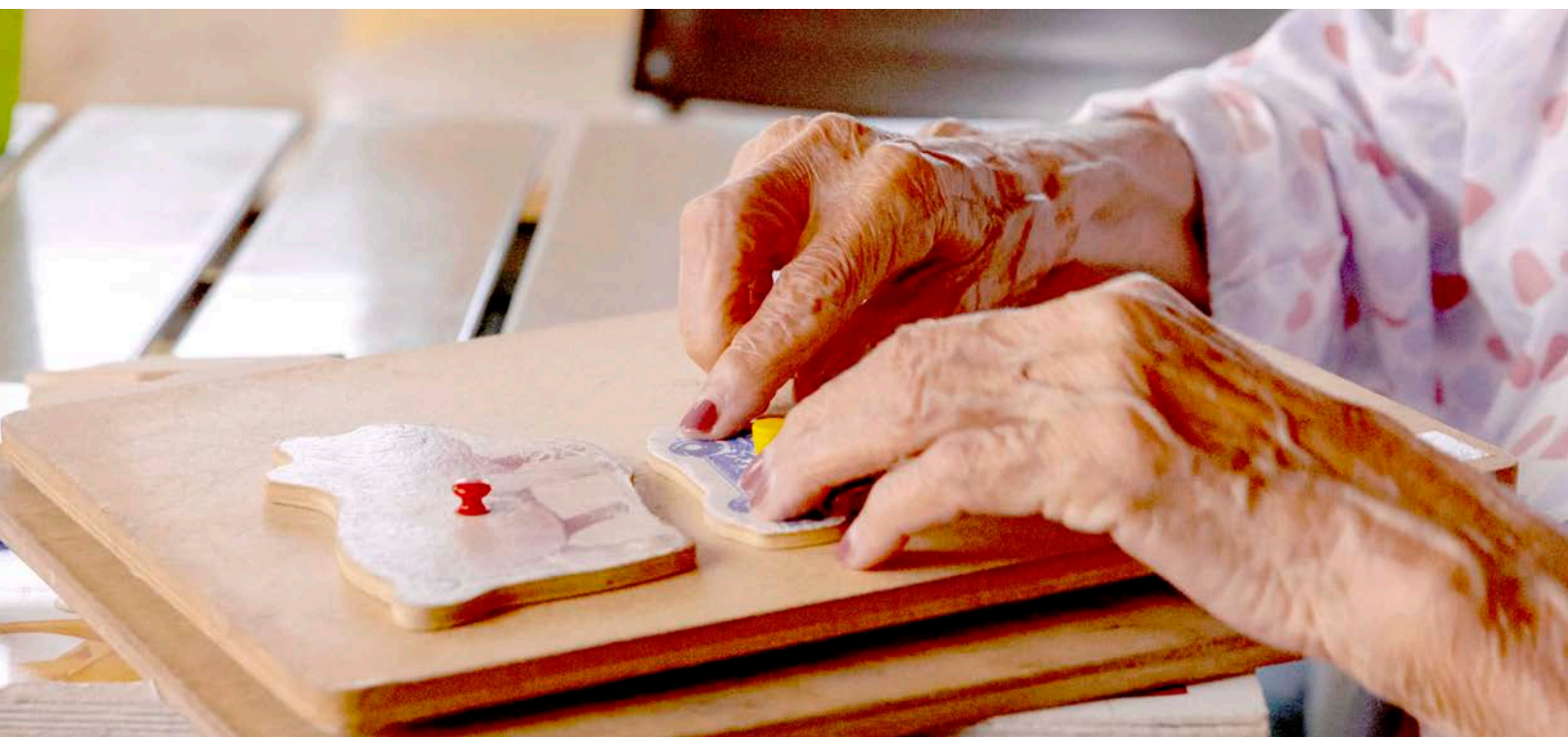
Elisabeth is de oudste patiënte in het tehuis. Deze grappige en speelse dame hield haar gevoel voor humor intact totdat een beroerte haar spraakvermogen wegnam. Ze is niet alleen Pomm's patiënte maar ook haar beste vriendin.

MAYA:

Maya is Pomm's nieuwe patiënte. Voor iemand met het gevorderde stadium van Alzheimer is ze met haar vijftig jaar nog erg jong. Ze werkte vroeger als gerante in het restaurant dat ze samen met haar man bezat. Zowel haar persoonlijke als professionele leven werden bij de diagnose weggevaagd.

JOYCE:

Joyce is de oudste dochter van Maya. Samen met haar vader en twee zussen vergezelt ze haar moeder naar haar nieuwe woonplaats in Thailand.

Filmmaker Kristof Bilsen

© Alexia Leysen

FILMS

“Elephant's Dream”, 75' / 2014

“The Perfect Belgian”, 34' / 2010

“Parallel Lives”, 34' / 2010

“Three Women”, 50' / 2005

Kristof heeft een Master Documentaire-regie van de National Film and Television School in het Verenigd Koninkrijk.

In 2014 bracht hij Elephant's Dream uit, een portret van drie staatsinstellingen en hun werknemers in de Democratische Republiek Congo. Hij regisseerde, filmde en coproduceerde deze film.

Hij studeerde af aan de IDFAcademy en EURODOC en werd geselecteerd als een van de opkomende producenten op Ji.hlava 2019.

Hij won verschillende prijzen, zoals de Grand Prize Nanook-Jean Rouch in Parijs, de Magic Hour Award op Docs Against Gravity in Warschau, de Second Prize op de International TRT Documentary Awards in Istanboel, de Special Mention Bertha Best International Documentary op de One World Media Awards (VK) en de Buzz Wilson Award op het Traverse City Film Festival van Michael Moore.

Zijn werk werd vertoond op verschillende internationale festivals.

Hij geeft regelmatig les en geeft workshops over documentaire-onderzoek, storytelling en productie.

Pers wereldpremière juni 2019

"Een diepgaande prestatie."

[The Guardian](#)

"Een hartverscheurende documentaire."

[Filmuforia](#)

"Eindeloos ontroerend."

[Reel Steel](#)

"Prachtig en gevoelig."

[Cineuropa](#)

"Krachtig."

[Backseat Mafia](#)

Pers en reacties op vorig werk Elephant's Dream (2014)

"Elephant's Dream" creëert op meesterlijke wijze een dromerige lusteloosheid, is verdrietig en grappig, en verwijst zachtjes naar een grote historische tragedie. Een prachtige film."

- Joshua Oppenheimer -

"Een van de meest tedere en intense films die ik sinds lang heb gezien - de kwelling en de littekens van het kolonialisme worden erg kunstig vastgelegd in een echte auteursfilm."

- Hubert Sauper -

Andere persreacties:

"Zeer poëtisch en uiterst verhelderend " (Critics Associated)

"Een bestendige sfeer" (BFI Sight & Sound Magazine)

"Een buitengewone documentaire" (Hollywood Reporter)

"Ongelooflijk mooi" (INDIEWIRE)

"Welbespraakt en enigmatisch" (The Globe and Mail)

"Een opvallende reflectie over het vinden van veerkracht" (Scenecreek)

Interview met de regisseur

Je tweede lange documentaire, MOTHER, begint als een film over Alzheimer, maar blijkt al snel meer over moederschap te gaan. Hoe is dat tot stand gekomen?

Meestal kiest de film jou en niet andersom. Ik wilde eerst een film maken over Alzheimer omdat dit een persoonlijke kwestie is. Mijn moeder lijdt aan dementie. Ik werd geconfronteerd met iets dat je als vanzelfsprekend beschouwt. Mijn moeder, die vier kinderen heeft grootgebracht en in feite het collectieve geheugen van onze jeugd is, wordt steeds vergeetachtiger. Het was erg choquerend om te beseffen dat dit collectieve geheugen, die veilige haven waar ik altijd naar terug kon gaan, aan het verdwijnen is. *

Het is makkelijk om te zeggen dat we voor onze dierbaren moeten zorgen, maar als het erop aankomt, blijkt dit een moeilijke opgave.

Ik heb veel onderzoek gedaan. Deels omdat ik meer te weten wou komen over de verschillende soorten zorgverlening, en deels om de ziekte beter te begrijpen en mezelf te harden tegen de toekomst van iemand met dementie. Haar toestand zal er niet op verbeteren, dus bereid ik me maar best voor op wat komen zal. En toen ontdekte ik het in Thailand gelegen Baan Kamlangchay, een bijzondere plek die door een Zwitser wordt gerund en waar westerlingen met Alzheimer worden opgevangen. Het is een veilige plek waar er per dag voor elke patiënt drie verzorgsters zijn. In deze stabiele omgeving kunnen ze zijn wie ze zijn met hun nieuwe identiteit en worden ze niet geconfronteerd met de stress die je in een ziekenhuis of bejaardentehuis vindt.

Waarom koos je voor Pomm als hoofdpersonage?

Filmmakers zijn altijd op zoek naar personages die intrigeren, die tegenstrijdige trekken hebben,

niet eenvoudig in elkaar zitten, omdat je met hen een reis wilt maken, eerst als filmmaker en vervolgens ook als publiek. Haar leven en haar diepgaande relatie met de Zwitserse patiënte Elisabeth raakten me. Het was alsof ik naar een moeder en dochter keek, zo gedroegen ze zich bij elkaar. Na verloop van tijd kwam ik meer te weten over Pomm's leven, hoe ze niet voor haar kinderen kon zorgen en hoe erg ze daaronder leed. Gaandeweg begon zich in mijn hoofd een verhaal over moederschap te vormen. Tijdens mijn eerste interview met haar sprak ze over Elisabeth alsof ze haar moeder of grootmoeder was. Er manifesteerde zich plots een afhankelijkheid. Pomm was afhankelijk van haar patiënte Elisabeth omdat dit een compensatie was voor de zorg die ze haar eigen kinderen niet kon geven.

Hoe heb je haar vertrouwen gewonnen?

Pomm moest ons eerst leren kennen. We vertelden eerlijk wat ons doel was. Het belangrijkste was dat we haar verhaal wilden vertellen, en natuurlijk mocht zij bepalen wat ze ons zou vertellen en wat niet. Je kunt in de film ook duidelijk zien hoe ze tegen ons haar hart luchtte. Ze hield zich niet in om de verhalen te delen die voor haar belangrijk waren.

In de film gebeurt het een paar keer dat Pomm zichzelf en haar dagelijkse leven filmt en we zien enkele zeer openhartige momenten. Was dat een bewuste keuze en hoe is dat tot stand gekomen?

Aanvankelijk was het vanwege de afstand een praktische keuze, omdat we zo konden volgen wat Pomm allemaal meemaakte. Maar toen we zagen wat ze filmde en hoe ze de camera gebruikte, beseften we dat ze de controle over haar eigen verhaal nam. Ze beheerste het filmen echt net zo goed als wij. En toen besloten we dat we deze manier van vertellen in onze film zouden opnemen, omdat Pomm ons hoofdpersonage is.

Omdat deze film voornamelijk vanuit haar gezichtspunt wordt verteld, werd haar videodagboek er een integraal onderdeel van.

Hoe zorgde je er als westerse mannelijke filmmaker voor dat de voorstelling van Pomm niet onderhevig was aan de 'westerse blik'?

Bij het maken van films moet je altijd de moeilijke keuze maken op welke manier je iemand naar voren brengt.

Ik probeer me echt bewust te zijn van de kracht die ik als filmmaker heb en hoe mijn referentiekader iemands voorstelling kan beïnvloeden. Ik vind het belangrijk om open en bescheiden te zijn en heb vertrouwen in het proces van waar een verhaal mij en mijn team heen leidt. De patiënten, de verzorgsters en onze lokale gids zijn allemaal vrouwen. We waren constant aan het controleren en dubbel controleren: "Wat zijn we aan het doen, welke verhalen vertellen we en wiens verhalen vertellen we?" Hierdoor konden we Pomm de ruimte geven die ze nodig had.

Een ander hulpmiddel was haar videodagboek waarin zij bepaalde hoe ze de meest intieme details van haar verhaal zou vertellen.

Wat wil je dat mensen uit deze film leren?

Ik wil dat het publiek zich met een open geest in het verhaal verdiept, zichzelf vragen stelt. Maar ik wil vooral dat de kijkers empathie tonen om de spanning en het conflict te kunnen waarderen die moederschap en zorgverlening, en de dubbelzinnigheid hieromtrent, met zich meebrengen. Het is makkelijk om te zeggen dat we voor onze dierbaren moeten zorgen, maar als het erop aankomt, blijkt dit een complexe en moeilijke opgave.

De film prikkelt ons om te vragen wat zorg in deze tijden betekent. De wereld waarin we leven is heel veeleisend.

Maar ik denk na over empathie en zachtheid, over hoe we er tegenover staan om zelf voor onze partner, kinderen en ouders te zorgen, en over wat de mogelijkheden zijn in deze veeleisende en complexe wereld waarin we leven.

* Kristof's moeder overleed op mei 2019, enkele maanden na het afnemen van dit interview.

"Een prachtige, pakkende film. De thema's verlies, opoffering en familie worden met een echte tederheid en ontroering met elkaar verweven."

- Simon Kilmurry -
(directeur International Documentary Association, LA)

Limerick Films (producer BE).

Produceert universele filmische en boeiende verhalen die vertoond zijn op internationaal vlak en besproken werden op gerenommeerde bijeenkomsten wereldwijd. Limerick Films coproduceerde Elephant's Dream en zorgde voor de promotie ervan. Limerick Films is lid van Flanders Doc, de Belgisch-Vlaamse vereniging van documentaireproducenten, EDN en EURODOC.

Man's Films Productions (coproducer BE)

Dit bedrijf werd in 1977 opgericht door de Belgische filmmaakster Marion Hänsel om haar eerste kortfilm Equilibres te maken. Le Lit was haar eerste speelfilm. Hänsel produceerde zelf de tien films die ze regisseerde, waaronder Between the Devil and the Deep Blue Sea, alsook speelfilms van andere regisseurs. Ze won veel internationale prijzen.

HALAL docs (coproducer NL)

Dit in Amsterdam gevestigde bedrijf produceert documentairefilms. Halal docs, gerund door Olivia Sophia Van Leeuwen, richt zich op het maken van documentaires van de hoogste internationale kwaliteit.

De persoonlijke benadering en uitgebreide ervaring in de creatieve, communicatieve, financiële en organisatorische aspecten van filmproductie, stellen hun regisseurs in staat hun grootste creatieve potentieel te realiseren waarbij ze toch hun onderscheidende persoonlijke toets kunnen behouden.

WWW.MOTHERTHEDOCUMENTARY.COM

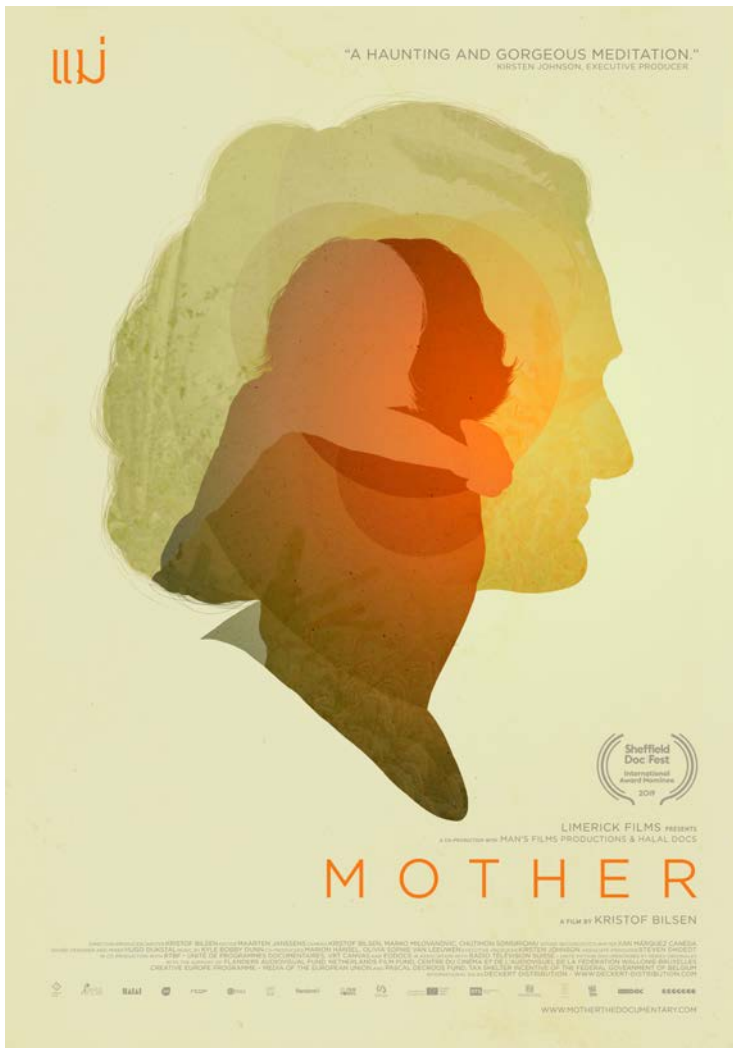
www.limerickfilms.com
www.marionhansel.be
www.halal.amsterdam

MOTHER is een productie door Limerick Films, een onafhankelijk, in België gevestigd productiebedrijf en werd gecoproduceerd door Marion Hänsel (Man's Films Productions) en Olivia Sophie van Leeuwen (HALAL docs).

Release-informatie

Festivalselecties

2019
Sheffield Doc/Fest - World Premiere -
International Award Special Mention
DOKUFEST Prizren, Kosovo - International Competition
Film Festival Gent

Technische fiche

Duur: 82' (cinema-cut) / 52' (TV-cut)
Oorspronkelijke taal: Thai, Zwitsersduits en Engels
Beschikbare ondertitels: Engels, Frans, Nederlands,
Mandarijns, Russisch, Spaans, Portugees, Arabisch,
Thai, Duits.

Opnameformaat: HD 4K - 1:1:66 AR
Vertoningsformaat: DCP, Blu-ray, Pro Res 422

Productieteam

LIMERICK FILMS
Producent: Kristof Bilzen

Uitvoerend producent:
Kirsten Johnson

in coproductie met
MAN'S FILMS PRODUCTIONS
Marion Hänsel
HALAL docs
Olivia Sophie van Leeuwen
RTBF
VRT-CANVAS
EOdocs

in samenwerking met
RADIO-TELEVISION SUISSE (RTS)
Steven Artels en Gaspard Lamunière

Associate producer: Steven Dhoedt

Creatief team

Regisseur: Kristof Bilzen
Geschreven en ontwikkeld door Kristof Bilzen
en Xan Márquez Caneda
Camera: Marko Milovanović, Kristof Bilzen,
Chutimon Sonsirichai (Pomm)
Geluidsopname: Xan Márquez Caneda
Montage: Maarten Janssens
Muziek: Kyle Bobby Dunn
Geluidsontwerp & mix: Hugo Dijkstal
Grafisch ontwerp & poster: Sander Brouwer

Ondersteuning

Fonds Pascal Decroos, SACD/Scam
Vlaams Audiovisueel Fonds, Creative
Europe Programme - MEDIA of the
European Union, Nederlands Filmfonds
Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel.
Met steun van het Tax Shelter-initiatief van
de Belgische overheid.

Ontwikkeld tijdens EURODOC 2017